

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

Långfredagens kvällsgudstjänst

Luk 23:50-56

”Fader i dina händer överlämnar jag min Ande”. Det blev Jesu sista ord på korset. Hans sista ord andas frid och lättnad. Kampen är över nu. Trots sitt ångestrop när han blev övergiven av Gud och människor så skedde ändå slutet i frid. Nu är han inte längre övergiven av Gud, han slutade med att överlämna sin Ande till sin Fader.

Men vem skulle ta hand om hans kropp? Enligt judisk lag måste en död man jordas före solnedgången, men romarna brydde sig inte om sådana saker. De lät ofta de korsfästa hänga kvar på korset, till föda åt vilda djur. Skulle något sådant ske med Jesus också?

Men så dyker Josef från Arimataia upp. Han var en förnäm man och hade förmodligen en del inflytande. Han gick till Pilatus för att utverka Jesus kropp.

Lukas skriver om honom att han var en god och rättfärdig man som väntade på Guds rike. I början av sitt evangelium så skriver Lukas om Symeon som mötte Jesusbarnet i templet när han var åtta dagar gammal. Symeon var rättfärdig och from och väntade på Israels tröst. Josef och Symeon beskrivs på samma sätt, de är bägge länkar mellan det gamla förbundet och det nya. Och de skulle bägge ta Jesus i sin famn. Symeon när han var alldeles nyfödd. Och Josef när han nyligen hade dött. Han skulle ta den döde Jesus i sin famn när han tog ner honom från korset och bar honom till graven.

Han såg till att Jesus fick en värdig begravning, han svepte honom i linnetyg. Den svepningen som symboliseras av korporalet som vi dukar nattvardsbordet med. Och han lade honom i en grav där ännu ingen hade blivit lagd. Gravarna som högs ut i klippväggarna kunde vara stora och rymma fler. Förmodligen var denna nya grav iordninggjord för honom själv och sin familj. Nu skulle den komma till användning tidigare än vad han hade tänkt sig.

Nu vilar Jesus där inne. Kampen, smärtan och lidandet är över. Det är sent på fredagskvällen och Sabbaten skulle just börja, skriver Lukas. Ordagrant står där ”Sabbaten lyste upp”. Man kan undra vad han menade med det uttrycket. Det är ju trots allt kväll, sabbaten börjar på fredagskvällen. Men han kanske tänkte på sabbatsljuset som tändes i de judiska hemmen och lyste upp måltiden.

På den allra första sabbaten, den sjunde dagen efter skapelsen, så vilade Gud efter sitt skapelseverk. Skapelsen var färdig, allt var fullbordat.

Nu är det sabbat igen, och Gud vilar åter. Denna gång efter att ha återlöst skapelsen. Den fallna skapelsen är återlöst och allt är fullbordat. Detta är den sista sabbaten. Nu kommer en ny epok att bryta in i frälsningshistorien. Sabbaten kommer att bytas ut mot Herrens dag, solens dag, uppståndelsens dag.

Sabbaten lyste upp. Det vet inte kvinnorna som bevittnade gravläggningen när de skyndar hem sent på kvällen. . Segern *är* vunnen, men än så länge är det bara de döda i dödsriket som fått reda på det. Där är Jesus nu i full gång med att proklamera sin seger över synd och ondska. Hans lidande är slut. Han får vila ut efter kampen, och han har överlämnat sin Ande till sin Faders händer.

